

SØGER LÆRDOM VED LÆSNING OG VED TRO

NUMMER 19 | 1. OKTOBER 1929 | 78. AARGANG

»MORMON«KIRKENS KVINNER.

Av *Susa Young Gates* og *Leah D. Widtsoe.*
Oversatt til norsk av *Eva Mabel Giertsen.*

Alle har hørt om »mormon«byer, »mormon«templer, »mormon«institusjoner og »mormon«menn. Men hvordan forholder det sig med »mormon«kvinner? Er de frie handledyktige vesener, eller er de i mer eller mindre grad undertrykket? Er de selvstendige amerikanske borgere? Har de nogen andel i kirkens virksomhet? Er de oplyste eller uvidende? Hvordan berores de av den moderne kjønnskonflikt? Er de individualistiske, eller er de en gruppe kvinner uten individualitet? Er de loyale og patriotiske?

Kjensgjerninger besvarer disse spørsmål på en overbevisende måte. Har du lyst til å høre en »mormon«kvinnes beretning om disse kjensgjerninger?

»DEN FAGRE DØR BLIR ÅPNET FOR KVINNER.

Da profeten Joseph Smith en tidlig vårdag i 1820 bad Herren om visdom, blev himlens port åpnet, og engler kom ut for

første gang på hundreder av år. Denne åpnede port gav adgang inn til høiere avdelinger i livets tempel.

I Jerusalems tempel hadde ikke kvinnene tilladelse til å passere »den fagre dør«. De kom aldri inn i offergården eller i det hellige. I de mørke tidsaldre efter at åpenbaringens lys var blitt borttatt fra jorden, følte kvinnen tydelig, omend kanskje ubevisst, undertrykkelsens og nedverdigelsens tunge hånd. Mennene kunde, på grunn av sin større styrke og sin deltagelse i det offentlige liv, bane sig vei gjennem skyer av mørke og overtro. Men hjelpeløse kvinner og små barn var dem, det gikk ut over, slik som det alltid gjør, når sedelæren ikke er ens for begge kjønn, og livet er lenkebundet av begjærlighet og vellystige ønsker. Da derfor det syn av Faderen og Sønnen, som blev gitt til profeten Joseph Smith, i 1820 kom gjennem den gyldne port, var kvinnene og deres små barn blant dem, som fikk de største velsignelser av det.

De utgravninger, som har foregått i Eufratdalen i nogen år, har overbevist den lærde Dr. Sayce om, at de gamle semiter trodde på en himmelsk far og mor, som sammen med sin eldste sønn regjerte himlene.[a]

Moses forstod helt ut denne sannhet, for i sin beretning om jordens skapelse i seks dager eller i seks tidsperioder sier han: »Og Gud sa: La oss gjøre mennesker i vårt billede, efter vår lignelse, og de skal herske . . .« ». . . Og Gud skapte mennesket i sitt eget billede, mann og kvinne skapte han dem.«

Derfor da Joseph Smith lærte sitt folk dette herlige prinsipp, åpenbarte han sannheter, som forlengst hadde vært kjent av den gamle pakts folk.

Familien er en evig sammenslutning. Det har den alltid vært og vil vedbli å være. Intelligent gruppeliv påhviler familien som dens uomtvistelige livsbetingelse. Ellers blir den bare kaos og forvirring. Uten det nøie sammenknyttede familiesamhold er der ingen stimulans for menneskelig kamp og

---

Anm. a. »The Babylonior and Assyror«, side 233.

social utvikling. Vår evne til personlig kontakt er begrenset av våre menneskelige sanser. Gjennem stadig utvikling i de himmelske sfærer vil vi engang nå så langt, at vi fullt ut kan fatte betydningen av Frelserens herlige åpenbarelse angående »vår Himmelske Faders« uendelighet.

Salmen »O min Fader«, som er skrevet av »mormon«-[b] dikterinnen Eliza R. Snow, uttrykker de siste dages helliges tro på, at de har både en himmelsk far og mor, fra hvis himmelske hjem de blev sendt hit ned til jorden for gjennem tro å tilegne sig de lærdommer, som dette jordeliv kan gi. Hvis vi er verdige, skal vi engang i herlighet vende tilbake til våre himmelske foreldre og delta i deres herlighet og glans.

O min Fader.

O min Fader, du som troner
i en navnløs hellig fred,
når skal jeg dit åsyn skue,
se din nærhets herlighet?
Engang før min spede barndom
har min ånd jo dvelet der,
o min Fader, i din våning
stod jeg tidt din trone nær!

I en hensikt vis og herlig
har du mig på jorden satt;
himmels byrd og slekt og venner
alt er skjult i glemslens natt.

Anm. b. Vi anerkjenner den populære, men ukorrekte, betegnelse av vår kirke som »mormon«kirken, fordi vi respekterer profeten Mormons navn, han som sammenfattet og fullendte beretningen om de nefitiske fedre, som bodde på det amerikanske fastland. De amerikanske indianere er efterkommere av dette fordums folk. Mormons bok, som er en beretning om dette folk, og som profeten Joseph Smith oversatte, er på ingen måte en erstatning for Bibelen. Bibelen er »Juda stav«, og Mormons bok er »Efraims stav« (Esekiel 37, 16—20). Vi er medlemmer av Jesu Kristi kirke av siste dages hellige, som Jesus selv bemyndiget Joseph Smith til å organisere. Og dersom vi er trofaste mot hans lover, så er vi virkelig kristne.

Mangen gang en hemlig tanke
hvisket: »Du er fremmed her!«
Engang fri og salig vandret
jeg din fadertrone nær!

O min Fader, du mig lærte
ved din ånd å kalle så,
men før kunnskapsnøklen skjenktes,
grunnen hertil dunkel lå.
Har jeg ikkun hist en fader?
Hør fornuft og sannhets svar,
sig, hvad jeg vil evig kjenne:
»Der jeg og en moder har!«

Når min svake hytte legges
ned i jordens kolde grus,
fader, moder, la mig møte
Eder i jert kongehus!
Når jeg har mitt mål fullkommet,
hvorfor I mig sendte her,
kall mig hjem med felles stemme,
la mig salig dvele der!

KVINNENS FORBINDELSE MED PRESTEDØMMET.

Prestedømme er anbetroet myndighet til å handle for Herren. Alle menn i kirken mottar prestedømmet, hvis de er verdige. Der er 137.540 menn, som holder prestedømmet i kirken idag, derav er 68.000 unge menn av det lavere prestedømme. I 12 årsalderen blir det åroniske eller det lavere prestedømme beseglet på dem. Dette innbefatter makt til å betjene i timelige anliggender. Eftersom de vokser i visdom og forståelse, blir de forfremmet, og, hvis de er trofaste, så blir det høiere prestedømme, som kalles det melkisedekske, beseglet på dem. Dette prestedømme gir rettighet til å forrette i alle kirkens åndelige anliggender. Kirkens medlemmer kan aldri bli »presteregjert«, fordi hver mann innehar en viss del

av den hellige myndighet til å »handle for Gud på jorden«. Dette er et sådant kongedømme av prester, som Moses drømte om å oprette, dengang han kom ned av bjerget med stentavlene, men bare fant, at Israel tilbad falske guder.

Kvinner holder ikke prestedømmet, men de deler likt alle de velsignelser og gaver, som tilkommer prestedommet i tempelgårdene, i borgerlig og socialt liv, og i hjemmene. »Mannen er intet uten kvinnen i Herren, heller ikke kvinnen uten mannen«, således talte Paulus, og således lærte Joseph Smith.

Tjeneste og prestedømme medfører stort ansvar, da det krever stadig arbeide og tid. Ingen kvinne vilde helt ut kunne makte å bære den tredobbelte byrde av å være hustru, mor og samtidig skulle utfore prestedømmets plikter. Dog står hennes omhyggelige, opbyggende arbeide i hjemmet fullt på høide med hendes manns prestelige funksjoner, både i jordisk og himmelsk betydning. Hans ute på torvene — hennes ved hjemmets arne. Han er lederen og hun følger, ikke fordi hun må, men fordi hun vil! Hun velger sin sfære, som han velger sin. At han vil forkludre og spolere hjemlivet, dersom han forsøkte å trenge inn i kvinnens sfære, er likeså sikkert, som at hun vilde svekke hans affærer, hvis eller når hun prover å vise sin likestillethet ved å trenge mannen bort fra hans plass. Der er undtagelser til begge regler, og det kan også være det. Undtagelser beviser intet. Menn kan gjore kvinners arbeide, kvinner kan gjøre menns arbeide. Hvad så? Lønner det sig? Vil individ eller race bli bedre av det?

Nårsomhelst denne livets orden er blitt smidd op og ned i individets eller nasjonens liv, så har kvinnens og samfundets tap vært langt mere tragisk enn mannens eget tap. Dette forhindrer imidlertid ikke, at mannen kan og bør dele hjemmets byrder om nødvendig, og kvinnen kan gå ut og ta del i det offentlige liv, nårsomhelst og hvorsomhelst hun ønsker eller har noget spesielt anlegg for det. Men »mormon«kvinnene velger som regel husstellet som sin hovedbeskjeftigelse, idet de leilighetsvis deltar i offentlig virksomhet.

Prestedømmet innefatter myndighet til å forrette evangeliets ordinancer, men denne virksomhet har dog ikke direkte betydning for den senere himmelske tilstand. Den ringeste mann og kvinne, som har mottatt velsignelser i templet, kan og vil, gjennem trofasthet, opnå den samme herlighet og ophoielse som den presiderende høiprest. Herlighet er selvkontrolleret intelligens — slik som det læres av profeten Joseph Smith.

(Fortsættes.)

NYHEDER FRA FINLAND.

Præsident Gideon N. Hulterstrom af den Svenske Mission forlod Stockholm den 10. Maj for at besøge Finland, som indbefattes i den Svenske Mission. Han ankom til Åbo, Finland, den følgende Dag, og senere rejste han til Jacobstad.

Finland er lidt større end Norge, lig det nordlige Sverige, med meget Skovland og tusinde Indsøer. Dets kraftige og fremadskridende Folk tæller 3.300.000 Finlændere, men en Trediedel, der bor ved Kysten og paa Øen Åland, er af svensk Afstamning. Landets Religion er lutheransk, men der er religiøs Frihed i Landet. De mange Uddannelsesinstituter lærer det svenske og finske Sprog, og de fleste af Byernes Indbyggere taler Svensk og Finsk. I flere hundrede Aar var Finland en Del af Sverige, men i Aaret 1809 blev det erobret af Rusland. Nu er det en Fristat med en Præsident, der vælges hvert sjette Aar, samt med et folkevalgt Parlament.

I Jacobstad fik Præs. Hulterstrom en udmærket Modtagelse af Brødrene Viktor J. Berg og Anselm Stromberg, som fulgte med ham til Byen Larsno, hvor Hellige og Venner var forsamlet i Søster Anna Strombergs Hjem. De Hellige havde stridt »Troens gode Strid«, endskønt de ikke havde set en Missionær siden 1914, da Missionspræsident Theo. Tobiason, ledsaget af to Ældster, besøgte Finland og Rusland. Præs. Hulterstrom afholdt fem Møder i Larsno, deriblandt Faste-

møde. Et af de offentlige Moder afholdtes i Grev Kommuneskole, som blev tilbudt Præsidenten gratis.

I Helsingfors opholdt Broder og Søster J. M. Lindlov sig, efter at de havde forladt Rusland, deres Hjem i 55 Aar, og hvor de havde udstaaet utaalelige Forfolgelser. Hjerterorende Vidnesbyrd blev baaret af disse to trofaste Medlemmer ved Fastemødet. De fortalte, hvorledes Herren har været med dem og vejledet dem, og skont de havde lidt og udholdt meget for »Mormonismen«s Skyld, var de villige til at udstaa mere. Deres Erfaringer igennem Krigen og den følgende Revolution var frygtelige. En Morgen, ved Tretiden, brød bevæbnede russiske Revolutionsmænd ind i Broder og Søster Lindlovs smukke Hjem og arresterede dem og deres Børn paa Grund af deres »Rigdom«. Forældrene blev frigivet, grundet paa deres høje Alder, men Børnene blev dømt til haardt Straffearbejde. Uvant til saadan Behandling døde to af Børnene ved den haarde Behandling og utilstrækkelig Føde; den ældste Søn, som overlevede og udstod sin Straffetid, forlod Rusland i 1928 sammen med sine Forældre og rejste til Finland, hvor de nu lever under tarvelige Vilkaar.

Medens Præs. Hulterstrom var i Helsingfors, overleverede han Byens Bibliotek Mormons Bog og to andre af Kirkens Boger.

Efter at have besøgt Portnas rejste Præs. Hulterstrom mod Moskva, Rusland, men blev standset ved Grænsebyen Rajajok af bevæbnede russiske Soldater, der betragtede ham som Spion, og nægtede ham Adgang. Dog sendte han Mormons Bog og andre kirkelige Bøger til Byens Bibliotek i Moskva.

Paa den historiske Tur blev der afholdt syv Møder, fem Børn blev velsignede, seks Personer blev døbte, to Ordinationer blev udfort; en Organisation blev oprettet, og mange Bøger, Hæfter og Skrifter blev uddelte.

Hugo M. Erikson,
Missionssekretær.

VAND, WHISKY, RIGDOM, SUNDHED.

Dr. *John A. Widtsoe* i »Mill. Star«.

Verden gaar fremad!

Kong Christian IV af Danmark fremsatte engang det højtidelige Spørgsmaal til Københavns Universitet: »Er Vand godt at drikke?« Efter modent Overlæg kom de lærde Professorer med deres Svar: »Vand bruges kun til Vask«.

Det var for nogle hundrede Aar siden. Nu anbefaler vore vise Mænd Folk at drikke mere Vand, saaledes at Racen maatte vokse i Helbred og leve længere. Vi er gaaet fremad i Henseende til Sundhed siden Christian den 4des Dage.

Idag spørger Folk: »Hvad skal vi gøre for at opnaa økonomisk og social Lykke?« Svaret, som kommer fra en talrig Mængde: »Drik stærke Drikke for derved at skaffe Regeringen Indtægt og selskabelig Nydelse til Folk«, lyder som Ekkoet af Svaret givet til Danmarks Konge.

De praktiske Filosofer, der forsvarer Spiritushandel i vor Tid, vil faa haardere Dom i Fremtiden end den akademiske Gruppe for tre hundrede Aar siden, da Bevidstheden om Alkoholens skadelige Indflydelse endnu ikke var almindelig. Vanedrikkeri er en langsom, men sikker Gift i Nationens Blod. Det leder til fysisk, økonomisk og social Død.

De følgende Statistiker er fra »The Alliance News« Maj 1929. Statistiker kan ofte lyve, men i dette Tilfælde aabenbarer de den nøgne Sandhed.

Britanniens Drikkeregning (1928), sammenlignet.

Drikkeregningen	Kr.	5.230.960.000,00
Nationalt Forsvar (Hær, Flaade, Luft) ...	»	2.082.282.000,00
Uddannelse	»	1.722.516.000,00
Mælk	»	1.572.005.000,00
Brød	»	1.453.600.000,00
The	»	963.010.000,00
Velgørenheds-Øjemed	»	985.976.880,00

Arbejdsløshedshjælp	Kr.	814.385.900,00
National Sundheds-Forsikring (Sygehjælp)	»	670.473.000,00
Udenlandske Missioner	»	63.595.000,00

Yderlig Kommentar til ovenstaaende er unødvendig. Drikke-Regningen repræsenterer Tilfredsstillelsen af en unaturlig Appetit.

Resultatet af stærke Drikkes Indflydelse paa Levealderen kan ses af følgende Statistiker, hvoraf nogle kommer fra De Sidste Dages Helliges Beretninger.

Død pr. 10.000 Personer.

Alle Klasser i Storbritannien (indbefattende Afholdende, moderate Nydere og Drankere) 502

Total Afholdende i Storbritannien 270

Alle Klasser og Aldre, Sidste Dages Hellige.

I den britiske Mission:

Aaret	1921	142
»	1926	82
»	1927	144
»	1928	82

I hele Kirken:

Aaret	1921	81
»	1927	75

De Sidste Dages Helliges Dødsprocent i Storbritannien er mindre end Halvdelen af den »lave« Total Afholdende Dødsprocent. Skønt mange Ting maa sammensættes for at producere dette Resultat, er den vigtigste uden Tvivl Afholdenhed fra stærke Drikke og narkotiske Midler og standhaftig Moderation i alle Ting ifølge Visdomsordet.

Ved at forlænge den almindelige Menneskealder forøges Folkets Sundhed, der giver det en ledsagende Fordel i Arbejdskraft og daglig Glæde.

At forsvare Brug af stærke Drikke er i Lighed med Erklæ-

ringen, at »Vand bruges kun til Vask« — en Uvidenheds-Erklæring eller noget værre.

* * *

Til Sammenligning for Læserne bringes her til Slut den danske Drikkeregning fra Aaret 1923 samt tildels Statsudgifterne for 1925/26.

Danmarks Drikkeregning sammenlignet med Statens Udgifter.

Drikkeregningen 1923*)	353.600.000,00
Kongefamilien, Parlament og udenlandske Kontorer	9.800.000,00
Nationalt Forsvar	60.000.000,00
Indenlandsk Administration, Landsret o. s. v.	44.500.000,00
Udgifter foraarsagede af Handel og Industri	40.500.000,00
Sociale Hensigter	85.400.000,00
Skoleundervisning	74.300.000,00
Sundhedsvæsen	17.600.000,00
Blandede	49.500.000,00
Total	381.600.000,00

DEN DANSKE MISSION.

I dette Nummer af »Stjernen« begynder en Beskrivelse af »Mormon«kirkens Kvinder; denne Beretning er skrevet af Søstrene Susa Young Gates og Lea D. Widtsoe og er bleven oversat til Norsk af Eva Mabel Giertsen. Vi er meget taknemmelige for Søster Giertsens store Arbejde.

HILSEN TIL DANMARK.

Stavspræsidenten Joseph K. Nicholes af St. Georges Stav sender i et Brev til Missionspræsident Holger M. Larsen de bedste Hilsener til de Hellige i København. Præs. Nicholes

*) »Haandbog i Alkoholspørgsmaalet« af Larsen-Ledet, Side 28.

virkede som Missionssekretær i den skandinaviske Mission for cirka 20 Aar siden, og det var vort Privilegium at virke sammen med Præs. Nicholes paa Missionskontoret den Gang; han præsiderer nu over en af Kirkens Stave og er ogsaa Præsident for en af Kirkens Skoler i Utah. Det er altid en Glæde at modtage Hilsener fra vore hjemvendte Missionærer, og vide, at de er trofaste i Herrens Tjeneste.

SØNDAGSSKOLEN I KØBENHAVN

havde Onsdag den 11. September Kl. 8 Aften arrangeret en Aftenunderholdning med velvillig Assistance af Sangkoret og Frk. Wanda Møller. Et Program, bestaaende af forskellige Numre som Sang, Deklamation og Musik, blev for Størstedelen udført af Søndagsskole-Elever og Funktionærer. Endvidere opførtes for første Gang et lille Enakts-Stykke, skrevet af Christian Nielsen, med Titlen »Fødselsdagsønsket«, og hvori Rollerne blev udført af Valborg Johansen, Einer Hansen, Edna Andersen og Sigfred Andersen, henholdsvis som Moderen, Faderen, Datteren og Sønnen. Den lille Familieidyl blev modtaget med velvilligt Bifald og gennemførtes særdeles nydeligt, naar man tager i Betragtning de ringe Hjælpemidler, man raadede over, og den korte Tid, man havde haft til Indstuderingen. Aftenunderholdningen, der var ualmindelig godt besøgt, var arrangeret til Fordel for Søndagsskole-Inventar til den ny Kirkebygning. 180 tilstede. *Th. B.*

DEN NORSKE MISSION.

ET BESØK.

Onsdag 4. september hadde Oslo gren et meget interessant besok av præsidenten for den hollandske misjon, ældste John P. Lillywhite og hans norskfødte hustru. De eldre medlemmer innen misjonen vil nok erindre søster Lillywhite's far, broder Dahlsrud, der var i den norske misjonsmark i 1918, og

hvor avholdt han var overalt, hvor han kom i grenene. Hans hustru var fra Drammen. Eldste Lillywhite og hustru talte om aftenen i Ungdomsforeningens møte, og de uttalte begge sin glede over å kunne besøke Norge, som de hadde hørt omtale som et meget naturskjønt land. Og det var med underlige følelser høre ham uttale, at Norge »was a land of inspiration«, og dette kom til ham, da han betrådte den norske jordbund og likeledes idag, da han fra Holmenkollen så det prektige utsyn over Oslo. Broder Lillywhite's foredrag om dåben og de dertil sammenhengende prinsiper var av betagende virkning, og det var en ren nydelse å høre de første prinsiper bli forklaret på en så interessant måte. Derfor blev han også anmodet av misjonspresident Hyrum D. Jensen til å avholde et nyt foredrag fredag 6. september kl. 8 aften over emnet: Mannen, hans oprinnelse og skjebne. Dette møte var meget godt besøkt, såvel av søskende som av utenforstående, der påhørte foredraget med spennt opmerksomhet. At omtale foruttilværelsen og skabelsen av menneskene, samt syndefaldet og dets følger blev aldeles storartet forklaret, og de, der var tilstede, blev meget beriket i sin kunnskab om, hvorfra mennesket er kommet, og hvor det går hen efter sin jordiske tilværelse. Og da president Lillywhite tilslut bar sit oprigtige vidnesbyrd, er jeg sikker om, at de tilstedeværende fikk en vished for, at de uttalte ord var sandhet. Måtte vi ha mange sådanne forkjempere til at forfremme Herrens værk. — Eldste Ray Ingobrigtsen fungerte som tolk ved begge foredrag, og søster Eva Giertsen var tolk for søster Lillywhite.

President Lillywhite og hustru avreiste lørdag morgen den 7. septbr. kl. 7 til Holland og vil avreise derfra igjen til Bjergenes dale 11. septbr.

Carl M. Hagberg.

AANDEN OG ELEMENTERNE ER EVIGE.

Af Præs *James E. Talmage* i »Mill. Star«.

Videnskaben og Skriften bevidner den Kendsgerning, at Stoffet er uforgængeligt og derfor nødvendigvis uskabt i den Forstand, at det er blevet bragt ind i Tilværelsen fra intet, hvilket er selvmodsigende. Skabelse betyder Organisation og Samvirken, hvorved Stoffet kan blive benyttet til en talløs Række Variationer hvad Sammensætning og Form angaar, og til at tjene en Uendelighed af Formaal.

Det er gennem Stoffet, at Aanden, der betragtes som selve Livskraften, optræder og fungerer. Vi har for Vane at tænke paa Aanden og Stoffet som to afsondrende Enheder; og denne Opfattelse er tilvisse rigtig nok, dersom vi husker paa, at Aand er saa langt fra at være immateriel, at dens Forskellighed fra Stoffet er en Forskel i Grad, ikke i Slags.

»Der findes intet immaterielt Stof. Aand er Element, men er finere og renere, og kan blot skelnes med renere Øjne.« (P. Bog 131: 7).

Som Støtte for denne inspirerede Udtalelse har vi en Overflod af Analogier i Naturen. Tag for Eksempel Brint, der er en farvelos, lugtfri, smagfri Gas, og derfor ikke kendelig gennem de blotte Sanser, endvidere saa flygtig, at kun de tættteste Beholdere kan holde den indesluttet. Desuagtet har vi gennem sindrigt udviklede Metoder lært at veje den, maale den i Rummaal og paa anden Maade behandle den. Endvidere ved vi, hvorledes vi kan skabe den i den Forstand, at vi udskiller den fra andre Stoffer, hvormed den tidligere havde været forenet. Men selv en Begynder i Kemi saavel som ethvert Menneske ved, at en saadan Udskillelse ikke er en Skabelse i dette Ords saa længe forfægtede men aldeles fejlagtige Mening, nemlig at Gassen bliver lavet af intet.

Bortset fra dens særegne kemiske Egenskaber er Brint væsentlig forskellig fra andre Elementer eller Grundstoffer formedelst dens Lethed eller dens lave Egenvægt. Og det finere

Element, som vi kalder Aand, er ogsaa vidt forskellig fra de grovere Substanser, som vi kalder Stof, hvad Tyngde og Fasthed angaar, og sikkert ogsaa i andre Henseender, som vi ikke kender.

Som de materielle Elementer kan sammenføres til bestemte Blandinger, eller blive organiseret til Cellevæv hos Planter, Dyr eller Mennesker og derfor viser sig for Eksempel som et legemliggjort Træ, en Hund eller et Menneske i Forhold til den paa dem virkende Grad af Livskraft, saaledes kan Aanden gennem de højere Kræfters Virksomhed organiseres til levende Væsener. Saadanne Aandeskabninger blev, medens de endnu midlertidigt var Personligheder uden Legemer, af Herren betegnet med det udtryksfulde Navn »Fornuftvæsener«. En guddommelig Aabenbaring nedtegnet af Abraham belyser ypperligt denne Tilstand:

»Og Herren havde vist mig, Abraham, Fornuftvæsenerne, som var organiseret, før Verden blev, og blandt disse var mange af de ædle og store; og Gud saa disse Sjæle, at de var gode, . . . og han sagde til mig: Abraham, du er en af dem; du blev udvalgt, før du blev født.« (Abrahams Bog 3: 22, 23).

Dette Citat tilkendegiver i forbigaaende, at Menneskene havde en Tilværelse før Jordelivet som personlige Væsener, begavede med Fornuft og Handlekraft og befandt sig paa forskellige Udviklingstrin.

Vi maa skælne mellem »Aand« og »en Aand«, ligesom vi skælner mellem vor Opfattelse af Stof som et Hele taget fra et eller andet særligt Legeme eller Bestanddel.

Aander, inden de iføres materielle Legemer, eller naar de forlader disse ved Døden, er usynlige for menneskelige Øjne og kan ikke erkendes gennem nogen af vore andre Sanser, undtagen ved særlig Tilkendegivelse under guddommelig Medvirken.

Vi har en Beretning om, at Jehovah, Sønnen af den evige Fader, gjorde sig synlig for de inspirerede og guddommeligt paavirkede Øjne hos en gammel Profet mange Aarhundreder

for hans Komme i Kødet som Maries Søn i Bethlehem. En gudfrygtig Jaredit, der inderligt paakaldte Herren i Bøn om Beskyttelse for sit Folk, viste en saa stor Tro og sjælelig Renhed, at Herren aabenbarede sig paa denne Maade:

»Se, jeg er den, som var beredt fra Verdens Begyndelse af til at forløse mit Folk. ... Ser du, at du er skabt efter mit eget Billede? Ja, alle Mennesker blev i Begyndelsen skabt efter mit eget Billede. Se, dette Legeme, som du ser, er min Aands Legeme, og Mennesket har jeg skabt efter min Aands Legeme; ligesom jeg ser ud for dig i Aanden, saaledes skal jeg vise mig for mit Folk i Kødet.« (Ether 3: 14—16).

Gud, den evige Fader, er Ophavet til alle Menneskers Aander. Han skabte dem af evigt eksisterende Elementer som organiserede Fornuftvæsener. Vi er Børn af evige Forældre; og efter som Gud er evig, saa er vi det ogsaa, thi vor Tilværelse der vil ikke, kan ikke, have nogen Ende.

Glæd dig ikke, naar din Fjende falder, og lad dit Hjerte ikke fryde sig, naar han snubler; at ikke Herren skal se det, og det maatte være ondt i hans Øjne, og han skal vende sin Vrede fra ham mod dig. (Ordsp. 24: 17—18.)

EMNER FOR OKTOBER 1929.
KREDSLÆRER.

PRÆSTEDØMMET.

1. Hvor gammelt er Præstedømmet?
   Det eksisterede for Jordens Grundvold blev lagt. (Den Kostelige Perle: Moses 6: 7.)
   Det var givet til Adam og hans Børn. (Pagtens Bog 107: 40—51.)

2. De forskellige Grader af Præstedømmet.

1. Aaronske:	2. Melkisedekske,
a. Diakon.	a. Ældste.
b. Lærer.	b. Halvfjerds.
c. Præst.	c. Højpræst.
d. (Biskop).	d. (Apostel).
	e. (Patriark).

3. Hvor gammelt er Præstedømmet? (Pagtens Bog 84: 6—16; 84: 17.)
4. Hvorledes blev de ordinerede i gamle Dage? (Fjerde Mose-Bog 27: 23; Ap. Ger. 13: 1—3.)

DEN KVINDELIGE HJÆLPEFORENING.

DE AANDELIGE GAVER.

1. De aandelige Gaver var i Kirken i Kristi Dage. (1. Kor. 12: 1—14.)
2. De aandelige Gaver er forskellige og bliver givne, som vi har Brug for dem. (Pagtens Bog 46: 11, ogsaa 29; Pagtens Bog 46: 16—19; 1. Kor. 12: 8.)
3. De aandelige Gaver er nødvendige i Kirken. (Mormons Bog 9: 7—8.)

Hvorledes kan de Hellige tabe de aandelige Gaver, som Herren har givet dem?

INDHOLD:

»Mormon«kirkens kvinner . 289
Nyheder fra Finland 294
Vand, Whisky, Rigdom, Sundhed 296
Den Danske Mission 298
Den Norske Mission....... 299
Aanden og Elementerne er evige 301
Emner for Oktober 1929 .. 303

SKANDINAVIENS STJERNE, Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges Organ i Danmark og Norge, udkommer den 1. og 15. i hver Maaned og koster 6 Kroner pr. Aar eller 25 Øre pr. Nummer. Til Salg paa alle Missionens Kontorer.
Udgivet og forlagt af HOLGER M. LARSEN, Korsgade 11, Kbhvn. N.
Trykt hos F. E. Bording.